

skal man, som jeg for Resten allerede tillod mig at udtale ved første Behandling, gaa til en Kommission, der alene giver de Forslag, som foreligge angaaende Havneanlæg paa Sjællands Bestkyst, en sagkyndig og kritisk Behandling saaledes, at man kunde naa til at staa med Valget mellem de Forslag, som foreligge, og kan tage Bestemmelse om, hvorvidt man vil fremme dette eller hint Forslag. Spørgsmaalet derimod om Fiskeriets Fremme i øvrigt paa Sjællands Bestkyst, er jo et meget stort Spørgsmaal og kræver en ganske anden Sagkundskab end den, som kræves til Bedømmelse af disse Havneprojekter. Hvad endelig Kystsikringsarbejderne angaar, tror jeg ikke, vi for de Spørgsmaal, som ligge for i Øjeblikket, behøve nogen Kommission. Vi have vistnok der foreliggende Forslag til Kystsikringsarbejder for den nordlige Tange. Det er vistnok ogsaa det, det ærede Medlem sigter til, og det er ligeledes en Foranstaltning, som jeg mener maa bringes frem i en nær Fremtid, og som derfor ogsaa skal komme under Overvejelse. Det er imidlertid tillige en Foranstaltning, der vil kræve en meget betydelig Udgift for Staten, men jeg tror, den er nødvendig for at sikre Løbet gennem Dybørnskanalen, naar det skal gøre Gavn som Sejløb. Den Kommission, jeg taler om, til en kritisk Bedømmelse af de Forslag, der foreligge til forskellige Havneanlæg paa Bestkysten, vil jeg kunne nedsette, uden at jeg dertil behøver særlig Bevilling, og jeg behøver saaledes ikke den Bevilling, her er Forslag om. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være overordentlig heldigt, hvis man kunde give Fiskere paa Bestkysten et bestemt Svar om, hvad man kan gøre for dem med Hensyn til Havneanlæg, men det er lige saa sikkert, at denne Sag, naar den skal gennemføres, har en lang Vej for sig. Jeg tror ikke, man faar afgjort den paa en Studs, og navnlig faar man den ingenlunde afgjort, fordi man nedsetter en Kommission, thi det Spørgsmaal, som Kommissionen kan afgøre, er dog kun det, hvorvidt de forskellige Projekter ere hensigtsmæssige og Overslagene ere, som de skulle være. Men naar vi komme til Valget af selve Stedet, hvor Havnen skal lægges, staa vi over for de mange forskellige Interesser, som gøre sig gældende lige oppe fra Skagen og ned til Esbjerg. Alle ville have

Havnen netop der, hvor den kan gøre mest Gavn for de Fiskere, som bo paa det paa-gældende Sted. Saa skulle vi først se at komme ud af disse Vanskeligheder, thi vi kunne ikke komme over dem paa den Maade, man kom over dem paa det store Møde i Efted, hvor man blev enig om, at det vilde man ikke tale om, man vilde kun tale om, hvorvidt man i al Almindelighed skulde have en Havn paa Bestkysten. Det kan Rigsdagen ikke nøjes med, vi maa netop tale om, hvor Havnen skal ligge, og de Herrer kunne være sikre paa, at det kan være vanskeligt nok at komme til Enighed derom. Naar vi saa endelig faa klaret det Stær, staa vi over for den store Bekostning, ogsaa den tror jeg vil volde Vanskelighed, saa det gaar ikke saa ganske let med at føre denne Sag igennem, den vil kræve Tid. Men jeg er enig i, at nu maa man se at arbejde med Kraft derpaa, og jeg vil ogsaa ønske, at vi maa komme til at arbejde paa Grundlag af de Projekter, der nu foreligge, og at der ikke kommer flere Projekter frem end dem, vi allerede have, vi have saamænd tilstrækkeligt. — Endelig har det ærede Medlem for Ribe Amt's 2den Valgfreds (Bluhme) under Nr. 9 stillet et Forslag til § 26 om at bevilge et Beløb af 20,000 Kr. til Konfurrencepræmier for en Tegning til en ny Rigsdagsbygning i Bredgade paa den til den midlertidige Rigsdagsbygning hørende Grund, og det ærede Medlem har i et meget livligt Foredrag givet os en Skildring af, hvor stor Trang der er til en saadan Rigsdagsbygning. Jeg er enig med ham i, at der virkelig er Trang til en ny Rigsdagsbygning, og jeg ser meget gerne, at det Spørgsmaal, som jo har foreligget tidligere i Rigsdagen, nemlig om Genopførelsen af Kristiansborg Slot og i Forbindelse dermed om Opførelsen af en Rigsdagsbygning, enten det nu blev en Del af Slottet, som det var tidligere, eller det blev som en selvstændig Rigsdagsbygning, kommer frem igen, og at vi søge at løse det. Jeg skal bidrage, hvad jeg kan, dertil, men jeg tror ikke, at Vejen til det vil være at bevilge det Beløb her, og det ærede Medlem stillede jo ogsaa i Ud-sigt, at han vilde tage Forslaget tilbage. Han vilde kun bringe Liv i Sagen, og derfor siger jeg ham Tak.

Saa komme vi til § 27. Under Nr.